

Utan
Bröllops-
kläder

Utan Bröllopskläder

I liknelsen om bröllopskläderna får vi en lärdom av största vikt. Äkten-
skapet representerar föreningen mellan mänsklighet och gudomlighet.
Bröllopskläderna representerar den karaktär som alla måste ha för att få
vara bröllopgäster. Denna liknelse skildrar i stort sett samma sak som
liknelsen om gästbudet. Den handlar om evangeliets inbjudan som blir
förkastad av det judiska folket, och nådens kallelse till hedningarna. Men
när det gäller dem som förkastar denna inbjudan visar denna liknelse ett
mer fruktansvärt straff.

Det är en kung som bjuder in till denna fest. Inbjudan kommer från en
som har både myndighet och makt och innebär en stor ära. Men denna
ära är ändå inte uppskattad, utan man visar förakt för kungens auktoritet.
Husbondens inbjudan möttes med ligkiltighet, men kungens möts med
förolämpningar och mord. De inbjudna visade förakt för kungens tjänare
när de misshandlade och dödade dem.

När husbonden lade märke till att hans inbjudan möttes med förakt, sade
han att ingen av de inbjudna var välkomna. Men de som inte brydde sig
om kungens inbjudan, drabbades ännu hårdare: ”Då greps kungen av
vrede, skickade ut sina soldater och lät döda mördarna och bränna ner
deras stad.” Matt 22:7.

I båda liknelserna ser man till att det blir gäster till festen. Men när det

gäller den andra festen visar det sig att de inbjudna måste förbereda sig för den. De som inte bryr sig om att förbereda sig kastas ut. ”När kungen kom in för att se sina gäster upptäckte han en man som inte var klädd i bröllopskläder. Han sade: ’Min vän, hur kan du vara här utan att ha bröllopskläder på dig?’ Mannen kunde inte svara. Då sade kungen till tjänarna: ’Bind honom till händer och fötter och kasta ut honom i mörkret där ute. Där skall man gråta och skära tänder.’” Matt 22:11-13.

Det var Jesu lärjungar som hade gått ut med inbjudan till festen. Vår Herre hade först sänt ut de tolv och sedan de sjuttio för att förkunna att Guds rike var nära och för att kalla människor till att bättra sig och tro på evangeliet. Men man brydde sig inte om att lyssna till kallelsen. De som var bjudna kom inte. Senare sändes tjänarna ut för att säga: ”Jag har ordnat för måltiden, mina oxar och gödkalvar är slaktade och allt är färdigt. Kom till bröllopet”. Matt 22:4. Det var detta budskap som Jesu samtida fick efter hans korsfästelse, men de flesta av hans samtida förkastade det

Inbjudan till vigsel

kristna budskapet som de fick genom den helige Andes kraft. Många gjorde det mycket hånfullt. Andra blev så uppretade av erbjudandet om frälsning, erbjudandet om förlåtelse för att de förkastat härlighetens Herre, att de vände sig mot dem som kom med budskapet. Det blev en stor förföljelse. Apg 8:1. Många människor kastades i fängelse och en del av Herrens budbärare, t ex Stefanos och Jakob, dödades.

På så sätt bekräftade de för Jesu samtida att de förkastat Guds nåd. Jesus förutsade följderna i liknelsen. Kungen sände ut sin här och förgjorde mördarna och brände staden. Domen föll över Jesu samtida när Jerusalem förstördes och folket spriddes ut.

Den tredje kallelsen representerar evangeliet då det ges till hedningarna. Kungen sade: ”Allt är ordnat för bröllopet, men de inbjudna var inte värdiga. Gå ut och ställ er där vägarna skiljs och bjud alla ni ser till bröllopet.” Matt 22:8, 9.

Kungens tjänare gjorde som kungen bett dem och ”samlade ihop alla de träffade på, onda och goda”. Matt 22:10. Det blev en brokig skara. En del av dem hade inte mer respekt för kungen än de som förkastat inbjudan. De som först blev inbjudna ansåg inte att de hade råd att offra några av sina världsliga fördelar bara för att vara med på kungens fest. Och bland dem som accepterade inbjudan fanns det somliga som bara tänkte på personliga fördelar. De kom till festen bara för fördelarna, inte för att ära kungen.

När kungen kom för att se till sina gäster uppenbarades allas karaktär. Alla på festen hade försetts med bröllopskläder som var en gåva från kungen. Genom att bära dem visade gästerna respekt för kungen. Men en man bar helt vanliga kläder. Han hade vägrat utföra de förberedelser som kungen krävt. Trots att kläderna han fått var mycket dyra, vägrade han att bära dem. På det sättet förolämpade han sin herre. ”Hur kan du vara här utan att ha bröllopskläder på dig?” Matt 22:12. Mannen kunde inte svara på frågan. Han hade dömt sig själv. Då sade kungen: ”Bind honom till händer och fötter och kasta ut honom i mörkret där ute.” Matt 22:13.

Kungens undersökning av gästerna på festen representerar domsverket. Gästerna på denna evangeliefest är de som ärligt tjänar Gud, och det är deras namn som står i Livets bok. Men inte alla som påstår sig vara kristna är sanna lärjungar. Innan den sista belöningen delas ut måste det avgöras vilka som är värdiga att få del av de rättfärdigas arv. Detta måste ske före Jesu återkomst, för när han kommer har han belöningen med sig ”att ge åt var och en efter hans gärningar”. Upp 22:12. Karaktären hos varje människas gärningar bestäms innan Jesus kommer tillbaka, och var och en av Kristi efterföljare får sin belöning enligt de gärningar han eller hon utfört.

Domen som sker i himlen före Jesu återkomst pågår medan människorna fortfarande är kvar här på jorden. Gud undersöker allas liv. De undersöks enligt det som står skrivet i himlens böcker, och beroende på hurdana deras gärningar varit bestäms deras eviga öde.

Bröllopskläderna i liknelsen representerar den rena, fläckfria karaktären som Jesu sanna efterföljare har. Till församlingen har det sagts att den ska visa sig ”utan minsta fläck eller skrynka; helig och felfri skulle den vara”. Ef 5:27. Linnetyget, som omtalas i Skriften ”är de heligas rättfärdiga gärningar”. Upp 19:8. Det är Jesu rättfärdighet, hans egen obefläckade ka-

raktär, som alla får genom tro om de tar emot honom som sin personlige Frälsare.

I Eden, där Gud satte dem att bo, bar våra första föräldrar oskyldighetens vita klädnad. Deras liv var i fullkomlig harmoni med Guds vilja. All deras hängivenhet var riktad mot deras himmelske Fader. Ett underbart milt ljus, Guds ljus, omgav det heliga paret. Denna ljusdräkt var en symbol på deras andliga kläder, vävda av himmelsk oskuld. Om de hade fortsatt att vara trogna mot Gud skulle ljusdräkten ha fortsatt att omge dem. Men när synden kom in i världen bröts deras förbindelse med Gud, och ljuset som omgett dem försvann. Nakna och skamsna försökte de ersätta den himmelska dräkten genom att sammanfoga fikonlöv att skylla sig med.

Detta är vad de som överträtt Guds lag har gjort ända sedan Adams och Evas överträdelse. De har sammanfogat fikonlöv för att skylla sin nakenhet som orsakats av överträdelsen. De har burit kläder av eget fabrikat; genom egna gärningar har de försökt att skylla över synden för att försöka få Gud att acceptera dem.

Men det går aldrig. Människan kan aldrig göra någonting för att ersätta oskyldighetens klädnad som hon förlorat. De som sitter med Kristus och änglarna vid Lammets bröllopsmåltid får inte vara klädda med fikonlöv eller världsliga kläder.

Det är bara den klädnad Kristus gett oss som räcker till inför Gud. Varje ångerfull och troende själ kommer att omslutas av Kristi rättfärdighetsklädnad. ”Jag råder dig,” säger han, ”att hos mig köpa... vita kläder, så att du kan klä dig och dölja din skamliga nakenhet.” Upp 3:18.

Det är bara den klädnad Kristus gett oss som räcker till inför Gud. Varje ångerfull och troende själ kommer att omslutas av Kristi rättfärdighetsklädnad. ”Jag råder dig,” säger han, ”att hos mig köpa... vita kläder, så att du kan klä dig och dölja din skamliga nakenhet.” Upp 3:18.

Denna klädnad, som har vävts i himlens vävstol, innehåller inte en enda tråd som människan har tänkt ut. I sin mänsklighet formade Kristus en fullkomlig karaktär, och denna karaktär erbjuder han att skänka till oss.

”All vår rättfärdighet var som en fläckad klädnad.” Jes 64:6. Allt vi kan göra av oss själva är nedsmutsat av synd. Men vi vet att Guds son ”har uppenbarat sig för att ta bort synderna och att någon synd inte finns hos honom”. Synd definieras som ”laglöshet”. 1 Joh 3:5. Men Jesus uppfyllde alla lagens krav. Han sade om sig själv: ”Att göra din vilja, min Gud, är min lust, och din lag är i mitt hjärta.” Ps 40:8. När han var här på jorden sade han till sina lärjungar: ”Om ni håller mina bud, blir ni kvar i min kärlek, så som jag har hållit min faders bud och är kvar i hans kärlek” Joh 15:10. Genom sin fullkomliga lydnad har han gjort det möjligt för alla människor att följa Guds bud. När vi överlåter oss till Jesus förenar vi vårt hjärta med hans hjärta, vår vilja underställs hans vilja, våra tankar styrs av honom; vi lever hans liv. Det är vad det innebär att vara klädd i hans rättfärdighets kläder. När sedan Herren ser på oss ser han inte kläder av fikonlöv, inte nakenhet och missbildningar på grund av synd, utan sin egen rättfärdighets kläder, som innebär fullständig lydnad för Guds lag.

Kungen undersöker alla gäster vid bröllopsmåltiden. Det är bara de som har rättat sig efter hans krav och tagit på sig bröllopskläderna som kommer att bli accepterade. Likadant är det vid evangeliefesten. Alla måste gå igenom den store Kungens granskning, och bara de som tagit på sig Kristi rättfärdighetsklädnad kommer att tas emot.

Rättfärdighet är att göra rätt, och människornas gärningar kommer att döma dem. Vår karaktär uppenbaras i det vi gör, och den visar om vår tro är äkta.

Att vi inte tror att Jesus var en bedragare, att den religion Bibeln framställer inte är en listigt uttänkt fabel, räcker inte. Vi kan tro på att det inte finns något annat namn under himlen genom vilken man kan bli frälst och ändå inte genom tro göra honom till vår personlige Frälsare. Det räcker inte med att tro på teorin om sanningen. Det räcker inte med att påstå sig tro på Kristus och vara inskriven i församlingsmatrikeln. ”Den som håller Guds bud förblir i Gud och Gud i honom. Och att han förblir i oss vet vi av Anden som han har gett oss.” 1 Joh 3:24. ”Att vi har lärt känna honom förstår vi av att vi håller hans bud.” 1 Joh 2:3. Det är detta

som är det äkta beviset för omvändelsen. Oavsett hur fin vår trosbekännelse är, är den ingenting att räkna med om inte Kristus uppenbaras i våra rättfärdighetsgärningar.

Sanningen måste vara planterad i hjärtat. Den måste få behärska sinnet och styra känslorna. Hela karaktären måste präglas av ett gudomligt uttryckssätt. Varje punkt och prick i Guds Ord måste finnas i det dagliga livet.

Den som blir delaktig av gudomlig natur kommer att vara i harmoni med Guds måttstock på rättfärdighet, nämligen hans heliga lag. Det är denna norm Gud använder då han bedömer människans gärningar, och i domen kommer detta att vara provet på vår karaktär.

Det finns många som påstår att lagen upphävdes i och med Jesu död, men detta är rakt emot Jesu egna ord: ”Tro inte att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna... Innan himmel och jord förgås skall inte en enda bokstav, inte minsta prick i lagen förgå.” Matt 5:17, 18. Jesus

offrade sitt liv för att försona människans överträdelse av lagen. Om lagen hade kunnat ändras eller tas bort hade Jesus inte behövt dö. Genom sitt liv här på jorden ärade han Guds lag, och genom sin död fastställde han den. Han offrade inte sitt liv för att avskaffa Guds lag eller för att stadfästa en lägre norm, utan för att rättfärdigheten skulle bibehållas och vara oföränderlig i all evighet.

Satan påstod att det var omöjligt för människan att hålla Guds bud. Och det är riktigt, vi kan inte hålla dem med egna ansträngningar. Men Kristus kom i mänsklig gestalt och genom sin fullkomliga lydnad visade han att mänskligheten, tillsammans med det gudomliga, kan lyda alla Guds bud.

”Men åt alla dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt alla som tror på hans namn.” Joh 1:12. Människan har inte själv denna kraft, utan det är Gud som äger den kraften. När en själ tar emot Kristus får den kraft att leva Kristi liv.

Gud kräver att hans barn ska vara fullkomliga. Lagen är en kopia på hans egen karaktär och en norm för allas karaktär. Alla har fått insikt om denna oändliga norm, så att man inte kan ta miste på vilken sorts människor som Gud behöver för att bygga upp sitt rike. Guds lag uttrycktes på ett fullkomligt sätt genom Jesu liv här på jorden, och när de som påstår sig vara Kristi efterföljare får en kristuslik karaktär kommer de att följa Guds lag. Då kommer Gud att kunna använda dem till att utgöra den himmelska familjen. När de sedan har klätt sig i Kristi rättfärdighet, kommer de att ha sin plats på Kungens fest och ha rätt att tillhöra dem som blivit renade i Jesu blod.

Den man som kom till bröllopsfesten utan att ha bröllopskläder på sig representerar det tillstånd som många befinner sig i idag. De påstår sig vara kristna och kräver de välsignelser och fördelar som kommer genom evangelium, trots att de inte upplever behovet av att förändra sin karaktär. De har aldrig känt en verklig ånger över sin synd och inser inte heller sitt

behov av Kristus och visar inte någon tro på honom. De har heller inte lyckats övervinna arvet, eller de invanda böjelserna att göra fel. I stället för att lita på Kristus upplever de ändå att de är tillräckligt goda i sig själva och litar därför på sina egna gärningar. De lyssnar på Ordet, kommer till festmåltiden, men de har inte tagit på sig Kristi rättfärdighets klädnad.

Många som kallar sig kristna är egentligen inget annat än moralister. De har vägrat att ta emot den enda gåva som skulle ge dem möjlighet att ära Kristus genom att i sitt liv visa honom för världen. De upplever den helige Andes verk som något främmande och utför inte det Ordet begär av dem. Det är vissa himmelska principer som utmärker dem som blivit ett med Kristus, och de står i motsats till dem som är ett med världen. De som påstår sig vara Kristi efterföljare är inte längre ett särskilt och annorlunda folk. Skiljelinjen har blivit otydlig. Folket underkastar sig världsliga vanor och själviskhet. Församlingen gör precis som världen, bryter mot lagen, i stället för att hålla den. För varje dag som går kommer församlingen närmare världen.

Alla dessa människor förväntar sig att bli frälsta genom Jesu död, och ändå vägrar de att leva hans självuppoffrande liv. De höjer den fria nåden till skyarna, men samtidigt försöker de dölja sig bakom ett sken av rättfärdighet för att deras karaktärsfel inte ska upptäckas. Men på Guds dag kommer deras ansträngningar inte att tjäna någonting till.

Kristi rättfärdighet kommer inte att dölja en enda omhuldad synd. En människa kan vara lagöverträdare i sitt hjärta, men därför att hon inte utåt sett överträder lagen anses hon som en rättskaffens människa av världen. Men Guds lag tränger in i hjärtats allra hemligaste delar. Alla gärningar kommer att bedömas efter vilket motiv som låg bakom. De enda som kommer att bli accepterade i domen är de som levt enligt Guds lags principer.

Gud är kärlek, och han har visat den kärleken genom gåvan Kristus. När ”han gav den [världen] sin ende Son för att de som tror på honom inte

skall gå under utan ha evigt liv”, Joh 3:16, gav han hela himlen, och därifrån får vi styrka och möjligheter att övervinna vår motståndare utan att känna missmod. Men trots sin kärlek har Gud inte overseende med synden. Han hade ju inget overseende med Satans synd, inte heller med Adams eller Kains. Han kommer heller inte att ha overseende med synden hos någon annan människa. Han ser inte mellan fingrarna när det gäller våra synder och bortser inte från våra karaktärsfel. Han förväntar sig att vi övervinner allt i hans namn.

De som motsätter sig den gåva som Kristi rättfärdighet innebär motsätter sig också den karaktär som utnämner dem till Guds söner och döttrar. De motsätter sig det enda som kunde ge dem en plats vid bröllopfesten.

Då kungen i liknelsen frågar: ”Hur kan du vara här utan att ha bröllopskläder på dig?” Matt 22:12, har mannen ingenting att säga. Så kommer det att bli vid den stora domsdagen. Idag kan människorna ursäkta sina karaktärsfel, men vid domens dag kommer de inte att ha några ursäkter.

Denna generations församlingar, som gör anspråk på att vara Kristi församlingar, är välsignade med de högsta privilegierna. Herren har uppenbarats för oss i ett evigt ljus, och våra möjligheter är mycket större än de som Guds forntida folk kunde glädja sig åt. Vi har inte bara det stora ljuset som anförtroddes åt Israel, utan vi har också ett tydligare tecken på

den stora frälsning som Kristus förde till oss. Det som var avbilder och symboler för Kristi samtida är realiteter för oss. De hade bara Gamla testamentets historia. Vi har också det Nya testamentets. Vi har en försäkran om en Frälsare som kommit, en Frälsare som korsfäst, som uppstått, och den bortrullade stenen från Josefs grav utropar: ”Jag är uppståndelsen och livet.” Och genom kunskapen om Kristus och hans kärlek vet vi att Guds rike är mitt ibland oss. I både predikningar och sånger är Kristus uppenbarad för oss. Det andliga gästbud som står framdukat för oss består av ett överflöd av rikedomar. Och bröllopskläderna som kostat så oändligt mycket tillhandahålls varje människa fritt och för intet. Genom Guds budbärare har vi fått kunskap om Kristi rättfärdighet, rättfärdiggörelse genom tro, de underbara och oöverträffade löftena i Guds Ord, fritt tillträde till Fadern genom Jesus Kristus, den helige Andes tröst och en välgrundad försäkran om evigt liv i Guds rike. Vad finns det mer som Gud kan göra, mer än det han redan gjort, då han dukat för den stora måltiden i den himmelska festen?

I himlen säger de tjänande änglarna: ”Det uppdrag vi fått order att utföra, har vi utfört. Vi har hållit tillbaka de onda änglarnas armé. Vi har sänt klarhet och ljus till människornas själar, återuppväckt deras minne om Guds kärlek så som den uppenbarats i Kristus. Vi har riktat deras blickar mot Kristi kors. Känslan av den synd som korsfäste Guds Son rörde deras hjärtan djupt. De blev straffade. De såg de steg som krävdes för att bli omvända och de upplevde styrkan i evangeliet. Deras hjärtan blev ömsinta då de såg ljuvligheten i Guds kärlek. De såg skönheten i Kristi karaktär, men för många var det förgäves. De ville inte överge sina dåliga vanor och karaktärer. De ville inte ta av sig de världsliga kläderna för att kläs med den himmelska manteln. De överlät sina hjärtan till girigheten och älskade förhållandet med världen mer än sin Gud.”

Det blir en livsavgörande dag då man gör sitt slutliga val. I en profetisk syn beskriver aposteln Johannes det: ”Och jag såg en vit tron och honom som sitter på den, och jorden och himlen flydde inför honom, och det fanns inte längre någon plats för dem. Och jag såg de döda, höga och

låga, stå inför tronen, och böckerna öppnades. Och ännu en bok öppnades, livets bok. Och de döda dömdes efter vad som stod i böckerna, efter sina gärningar.” Upp 20:11, 12.

Det blir en tragisk dag då människorna står ansikte mot ansikte med evigheten. Hela livet visas så som det varit. Världens nöjen, rikedomar och ära kommer de inte att uppleva som särskilt värdefulla. Då kommer människorna att upptäcka att den rättfärdighet de avfärdade var det enda som hade något värde. De kommer att få se att de låtit sin karaktär formas av Satans bedrägliga lockelser. De kläder de valt är emblemet på deras lojalitet till den förste store avfällingen. Sedan kommer de att få se resultatet av sitt val. De kommer att få veta vad det betyder att överträda Guds lag.

Det kommer inte att finnas någon mer nådatid till förberedelse för evigheten. Det är i det här livet vi ska ta på oss Kristi rättfärdighetsklädnad. Den enda möjlighet vi har att forma vår karaktär till att passa i det hem som Kristus har förberett för dem som lyder hans bud, är nu. Slutet är nära. Vi har fått varningen: ”Var på er vakt så att era sinnen inte fördunklas av omåttlighet och dryckenskap och livets bekymmer, annars överraskas ni av den dagen.” Luk 21:34. Akta dig för att någon hittar dig oförberedd. Ta dig i akt, så att du inte hittas på kungens fest utan bröllopskläder.

”När ni minst väntar det, då kommer Menniskosonen.” Matt 24:44. Sallig den som vakar och bevarar dina kläder, så att han inte går naken och blottar sitt kön.” Upp 16:15.

Ellen G. White, från boken Såningsmannen, kapitel 24, sidorna 251-262.

Kontaktperson i Sverige:

Eila Jutila-Jansson, Nyhyttan 528, 713 94 Nora

www.globalendtime.net

www.endtime.net

Abel & Bente Struksnes, Vestrumsbygda 26, N-2879 Odnes, Norge

Inbjudan

Du är inbjuden till vigsel i himmelen.

Du önskas välkommen av Gud.

Riv Dig därför loss från vimlet.

Kom i dag, när Han sänder Dig bud.

Du är inbjuden till vigsel i himmelen.

Du är kallad, att vara Hans brud.

Låt Honom riva Dig loss från vimlet.

Kom i dag, när Han sänder Dig bud.